

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Rasmussen, R. C.

Glavendrup-Stenens Indskrifter. Det ældste danske Runealfabet og Wadstena-Brakteaten.

Kjøbenhavn : [eget Forlag], 1888

8 s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

R. C. RASMUSSEN

OM RUNER

1889-96

L. W.

178a

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

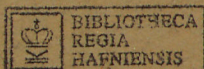

130020881462

fr Cand. polit G. L. Wad.

orb

P. M. M. M. M.

Glavendrup = Stenens

Indskifter

Det ældste danske Runealfabet

og

Wadstena = Breanteaten.

af

R. C. Rasmussen.

Kjøbenhavn

April 1888.

Tidligere Læsninger paa Glavendriip-Stenen.

"Ragnhild fattede denne Væn efter Alle Sølvesen, Gidernes
Væn (en) Højtidemand i Niden."

"Alles Vænner gjorde denne Høj efter deres Fæder, og fandt de
ne efter sin Mand; men Sote riftede disse Rimer efter sin
Fæder. For var disse Rimer."

"Den møder alle Ulykker som vælter denne Væn, eller den
ger den fæder."

(B. Rask, i 3 de Aar af sine samlede Afhandlinger.)

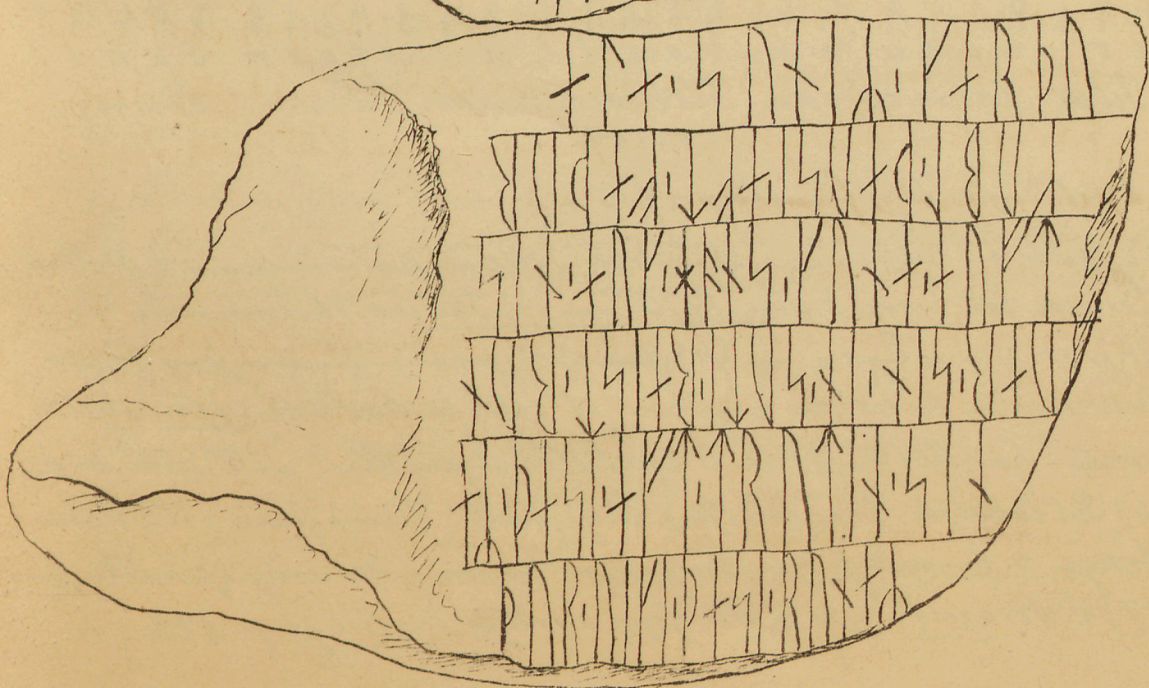
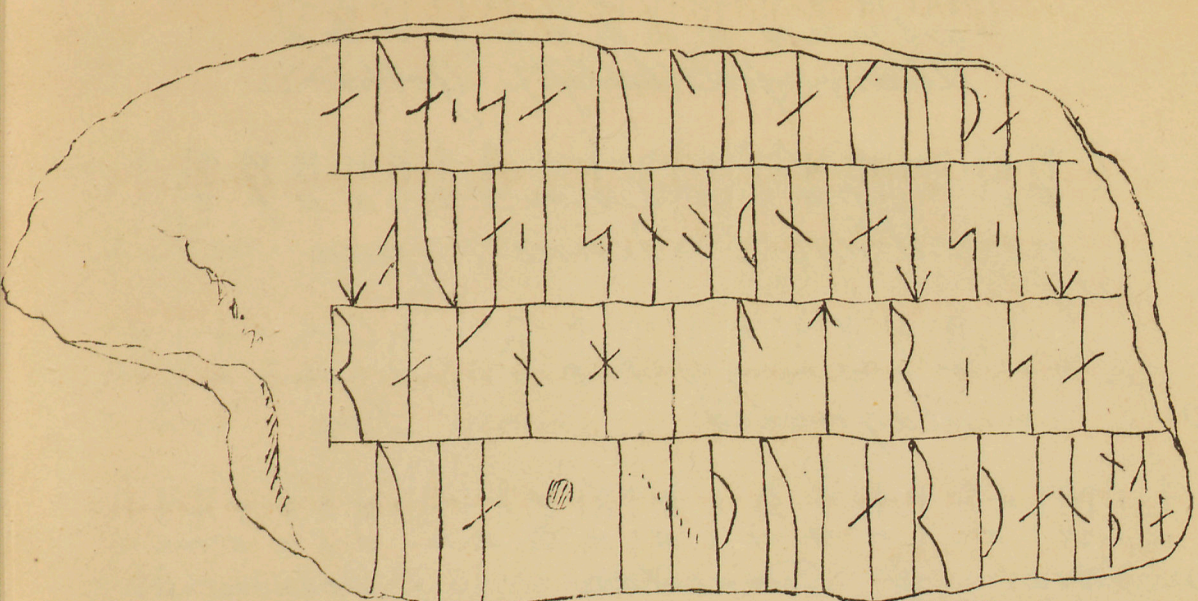
"Ragnhild fattede denne Væn efter Alle Sølve-Gode, Emglar,
med kærester Høglar (den samvittighedsfulde Emglarvæst)."

"Alles Vænner gjorde denne Høj (denne Graveninde) efter deres
Fæder og fandt den efter sin Højmand; men Sote riftede disse
Rimer efter sin Fæder."

"For var disse Rimer!"

"(Forbandet eller forløb?) vorder den som vælter (beskædiger) den
en Væn eller drager den (bort for at røbe den) efter en
anden!"

(Wimmer, i Rimekriftens Begyndelse i Norden.)

Glavendrup - Stenen.

(*)

(1)

3:

†
 a l a s a u l v a g o t h a
 Allah, frels (beskyt) Gøther—

2:

†
 t i s t a i n b o n s i a u t
 ne . Ster denne paa.

3:

R †
 r a g n h i l t r s a
 Ragnhild . Sa=

2:

†
 v i a i n t h u i a r t h a n d i a k n
 via i Tjærrestan . Diakon

(4)

(5)

(6)

†
 a i l t i i s t a a f t o n o n t r a g i
 Ailti , bevæget tilbage, uden Sorg.
 Bedrøvelse.

(7)

†
 a t r i t a s a v a r d i i s s t a i n d a n s i
 Til at skrive saa blivende er Ster denne.
 varigt

(*) ala: amla, fidi; frembring. (Joniforu.)

(1) Sautwa: sálva. — (2) Saviä (Sofie i) Ninderingarn. v. Gesneri
 Lexicon lat. germ. Halae, 1775. — (3) Thüiar, Thüinmaade for
 Thjorr 3: an Eyr. — (4) Paa Öriggenalt - Namn, som Ragn,
 hild far far, findes som Lagsiden; at rita sa vardi is ailti stain
 dansi. "har Ailti navn Ragnhild's Alldafalla? — (5) onon: on, on.

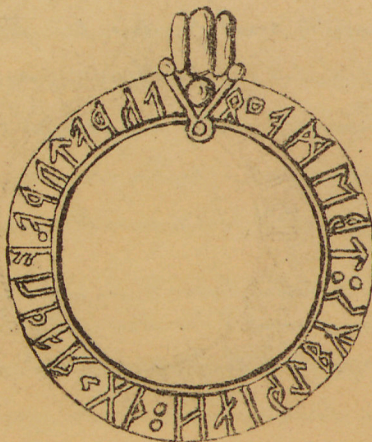
(6) Is latin/te: tragice. Paa Öriggenalt - Namn, som i: ida hedan
 tragi 3: bænne, fregan Sorg. har er min Læring af Indskriften

(7) v. verdandi i N. M. Petersens nordiske Mytologi s. 140.

"Vinga" (gjør til Vinn), "til Vingi", lignedes at oldnordiske Hamm og Atter-
ga til Arvingar. — Et Prosopopoeum tjanslige Underretning er: at
i Dan, & Adels- Legikon anføres en gammel Slægt med Navn Arving.

At beskrive Eiden naar disse Fæstbrevs var affaldet, der for det
ja som betjente sine store Wantkælgfæder; Guldformets Litteratur, fienleu
og fæderne" synes at gøre kammelig meget som til en krigsfuld Eideal,
der, saaral formet migge er saa gammelt som man sitindtil for ande-
gal. Det det sig f. 66. og ligner, at den Uthar eller Othar gaa Tubba, der for
sæt sit Navn gaa Dagstien af Gjærdstorg. - Navnet, er den vider- og vni-
fælgjæm Othar, der besøgte Kong Alfrod i England, saa kunde man mulig-
kende sig en Eidebeskrivelse; man i det hele taget synes jeg, at man
villde kammelig slædkenet Aarsfærdstiden, naar der er Eide om Aie,
mæstet. At Fæstbrevs litteratur maa vara for en forstærket Eide, synes
Navnet for Fæst, Eanum og Fæstet at indvise, da der gaa disse anse-
ras i Aar inden at komme for i det; den nysgjærde Eidebegrebet er natu-
relig først indført med Eidefærdigheden.

I Torontal til mine første Rættelæsnings siges jeg, at kjæde Ulltæmme,
dæmorteerne inden Tænkelse, er en mere sjælfaltes Dag, og jeg siger om til
Kædning, at den først Tænkelse er saa ringe, at den var en Fæstbrev som
RNTXYP, der afgiver to Læsningsarter, nemlig omstøve og ned og indstøve og og,
TIJA, som fastant Hovsens ind som "vi to skrev ræner", og i den kan
fætte, at Eidegæmalt. Tænkelse, klo- mellem man" er den Mand der klør
Slaben (kitter Gæmme) eller giver Ujæmme kke; man lener det til en gjæm,
der Mand, fæstfæger jeg, der iden give sig af med at løse Ræmme.

Mar 1893

Danske
Runeindskrifter.

Læsninger

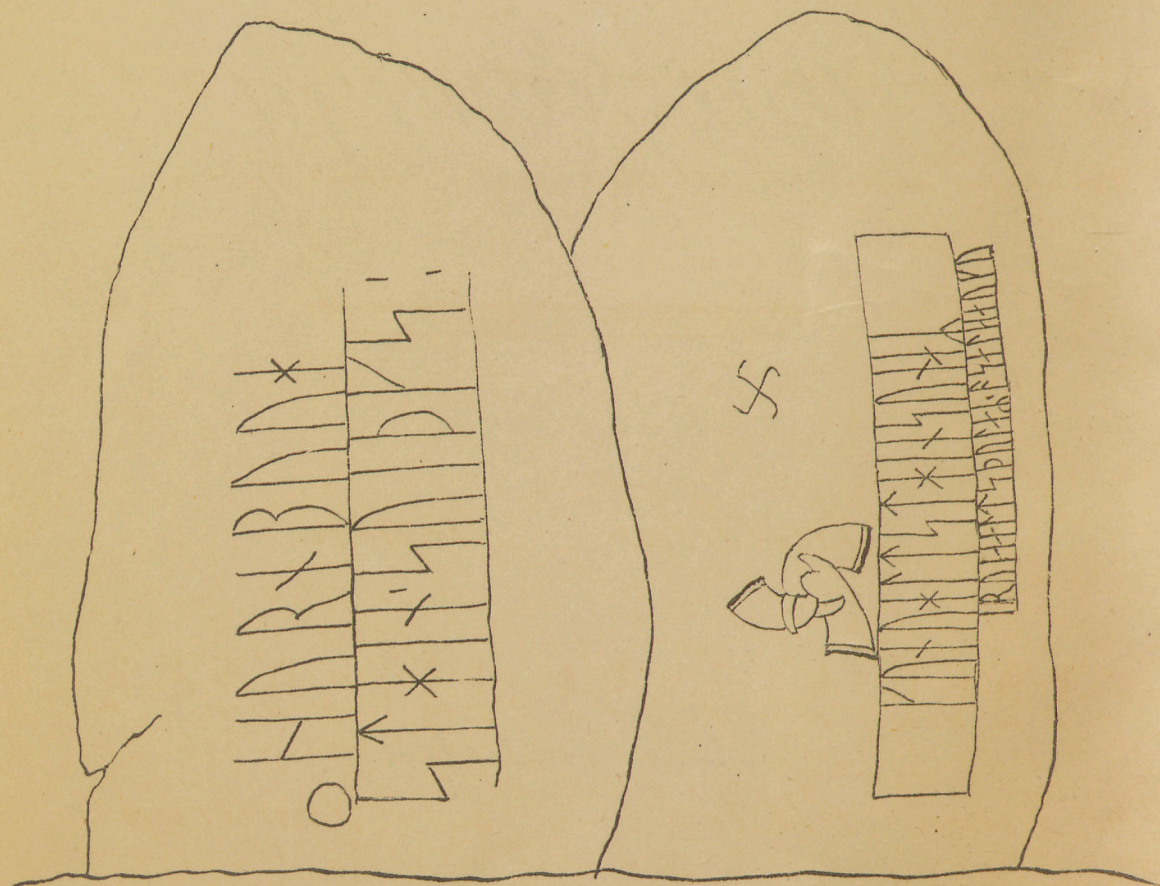
af

R. L. Rasmussen.

Kjøbenhavn, 1889.

Eget Forlag
Eneberettiget

Trykt i Ludo. Petersens Etabl.

Kallerup-Stenen.

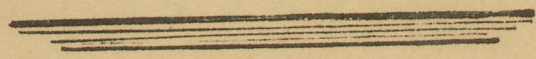
Inolölev-Stenen.

Kallerup - Stenen.

H N R + | B N N *^(aa) | 4 ↑ *^(aa) | 1 + | 4 N 1 P Y 4
h ü r n | b ü ü a | s t a | i n | s v i d k s

9: Horn — Kvag — Vrimmel stæer inde. Ividens

Kanun for naturligvis først plads indenfor Ividens Kalltör.

Inoldelev — Stenen.

Y N + N | *^(aa) r ↑ 4 ↑ *^(aa) | 1 + | 4 N + + R
k ü n ü | o l t s t o | i n | s ü n a r

9: Kone Oltsto i Jonnerup.

I R N H + r ↑ 4 | P N r + h | P 4 + r | H + N Y N
i r ü h a l t s | d ü l a r æ s a l | h a ü g ü

9: Frühaltts Skjöl . Jallöv - Hoi

Denne sidste Frøskrift er, uden Emiel, senere tilføjet af Kanun.

Flenlöse-Stenen.

fflar to gamle Afskrifter i oldnordisk Mynningens Anden.

(1)

*	ʋ	↑	R	∩	∩	∩	ʋ	4	↑	ʋ	↑	h
o	f	t	r	ü	ü	l	f	s	t	ö	t	r

o: Omkring Troulfs Pjatter

(2)

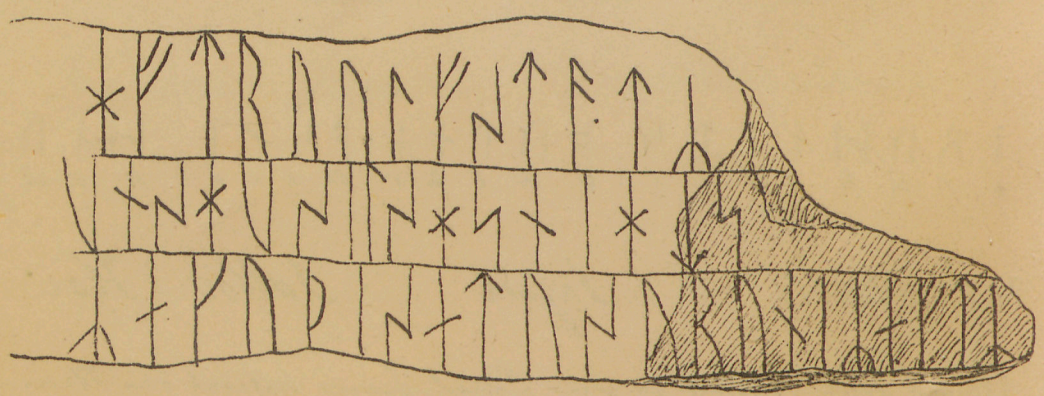
4	↓	*		+	4	+	∩	↓	∩	∩	*	4	+	∩	
s	t	o	i	n	s	a	s	l	i	s	ü	o	s	n	u

o: staa! F den Ulykke, saadan Aserinde,

(3)

h	+	∩	∩	∩	∩	+	↑	∩	∩	∩	R	∩	+	R	+	ʋ	↑	h	
r	a	g	ö	d	i	s	a	t	ü	s	ü	r	ü	n	r	a	f	t	r

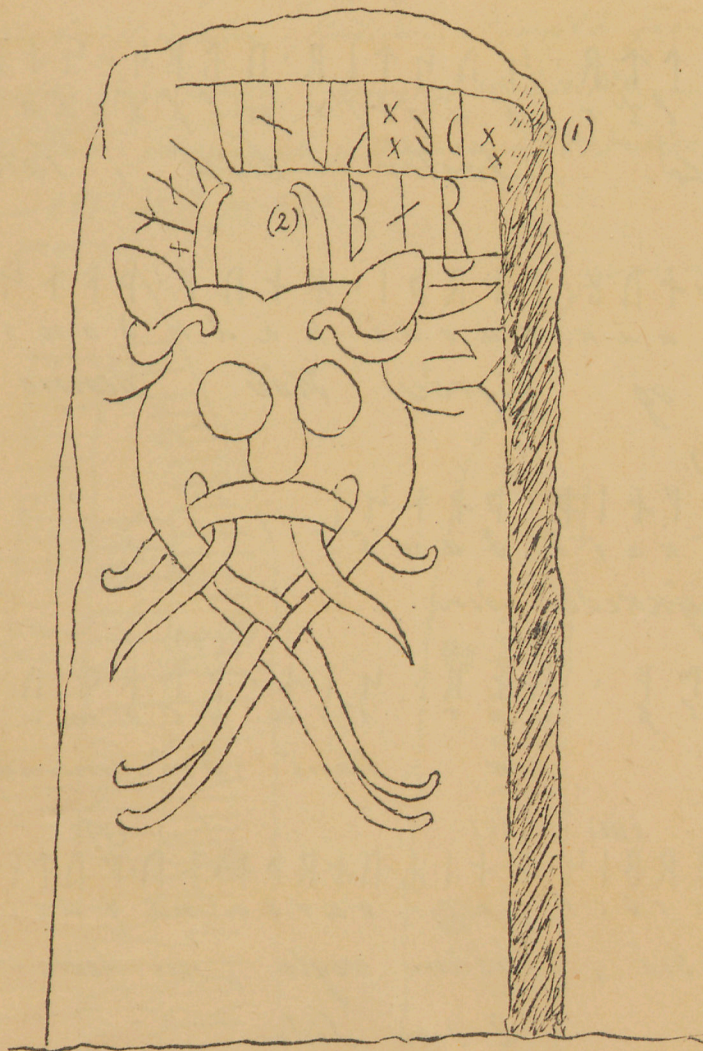
o: paa Velgjerning i Levninger. Efter-(minde) Ruiner.

(1) Sötkirr: Pjall, Färdningsstjälka som er runat i Hylthos. — (2) Pötkirr. — (3) Sötkirr.

Den store Aarhüs. Rindsten.

3 die Side.

(1) B + R | p n 4 | Y
 b a r | d ã s | rnr.
 1: Bare Mags — Armer.
 mægelige (*)

(2) p f | Y n t n | Y t h
 p o | k ã n ã | g a r
 2: Dog Kvinde — Spot, d. Hanrei
 Alligewel Kone — Mar.

(*) Hornet af et blott Høf; ikke Arm/Pinnes.

Trjöggevalde-Stenen.

1 ste Side.

(1) R + Y + * I R + R · 4 N 4 T I R · N R Y 4 · 4 + T I · 4 T + I +
 r a g n h i l t r s ä s t i r u l f s s a t i s t a i n
 1: Ragnhild , Söster Ulfs , satte Sten

(2) P R + Y I · + N Y · Y + R P I · * + N Y · P R + Y I · + N Y +
 d o n s i a ã k k a r d i k a ã k d o n s i a ã f t
 1: denne , og gjorde Moen denne Derpaa ,

(I)

(3) + N Y · 4 Y + I P · P + T 4 I
 a ã k s k a i d d a n s i
 1: og smykkede den .

(*)

(4) Y N + N R Y · N + R · 4 I + · Y R P P N R + T P + T
 g u n u l f v a r s i n k l o m æ l a n m a n
 1: Guinulf var hans Fødermands

(II)

(III)

(IV)

(V)

(VI)

(5) 4 N + T + I R B I 4 · Y + I A · N + R P + T + N · Y N T I R · P P I · B I T R I
 s u n n a c r b i s f a i r v a r d a n u f ä t e r d o l b e t r e
 1: Søn ; Ligbed , fordøm vogte , nu fødte Døde bedre .

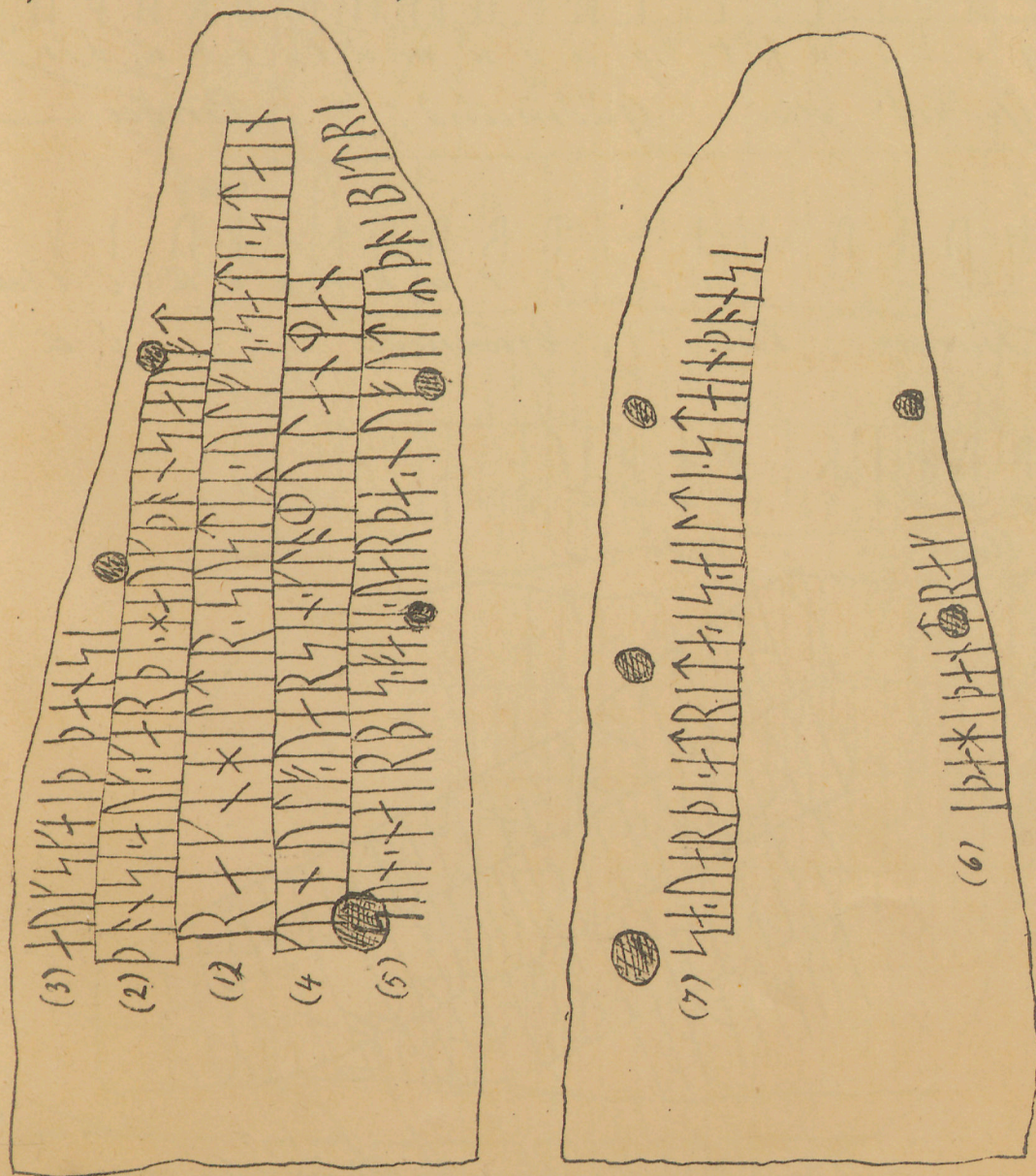
2 den Side.

(6) I P + · * I P + T · T R + Y I
 i d a h e d a n t r a g i
 1: Bevæget, herpaa Sorg (Mismod.)

(7) 4 + N + R P I · + T · R I T + · I 4 + I P I · 4 T + I T · P R + Y I
 s a v a r d i a t r i t a i s a i l t i s t a i n d o n s i
 1: Tilisea bevarende at Skrive , er Ailti Sten denne

(*) Kls: kls — Milani: Milani all. Staban — Mann: Mann all. Laol.

- (I) Skaid, skaidrs: distinctus; skaišts: sepius, paucior. v. L. Dieffenbachs
Vergleichendes Wörterbuch der gothischen Sprache, 2 p. 231. (Mien for
aldjan i Oldtiden brügh, ligesom i Nidtiden, at fængsle Gængsamen.) —
(II) Keir, eyndlig; stjögulstanglig, gæffenglyt. ib. 2 p. 102. — (III) ib. 1 p.
292. — (IV) Fair: nor. —. ib. p. 352. — (V) Fættar: Foder, foder
ib. p. 411. — (VI) ib. 2 p. 630.

Tryggevalde-Stenen.

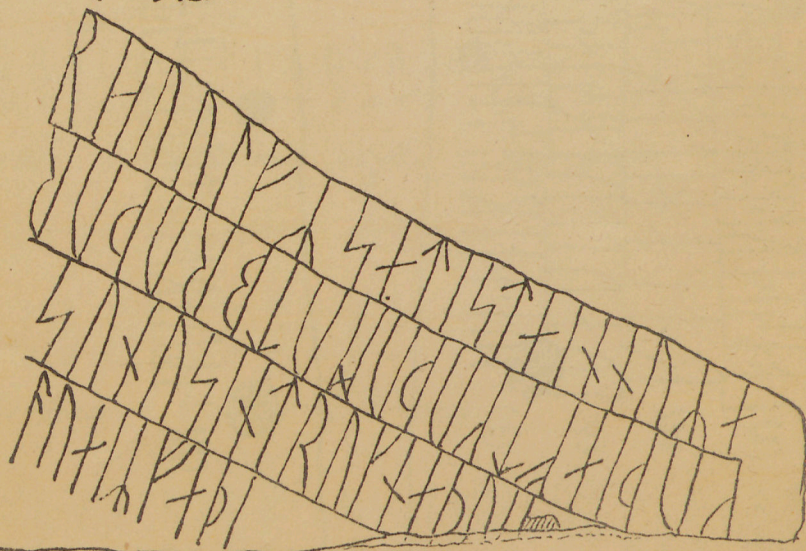
Helnas- Stenen.

R H N N P P A | 4 + T | 4 T + | + + N A | +
 r h o u l f r s a t i s t a i n n u r a
 2: Rhoulf satte Stene af

(*)
 Y N P | + P T | Y N P N P N T | B R N P N R
 g o d i a f t g u d i m u t b r u d u r
 2: Godhed efter Gudmünd, Broder —

(**)
 4 N + N | 4 I + | T R N P + + P N | I I
 s a n u s i n t r u k n a d u i s (eitt)
 2: Sönnen sin . Drückede i et

P N + I A | P + P I
 o v a i r f a d i
 2: Uvejr . Fadi .

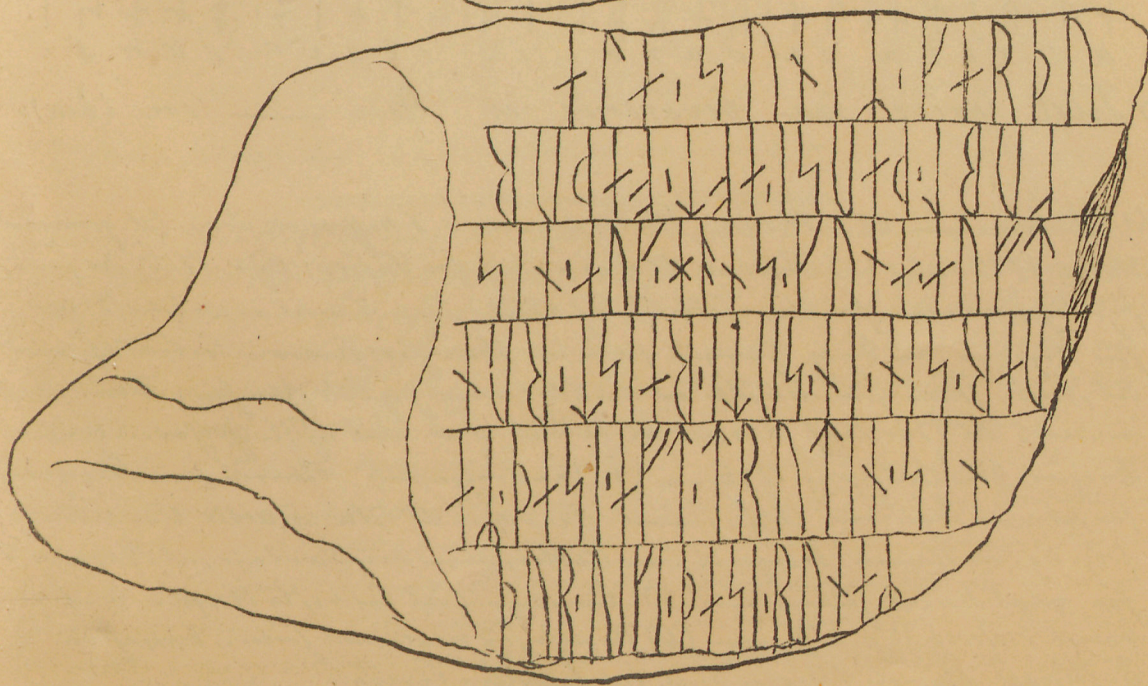
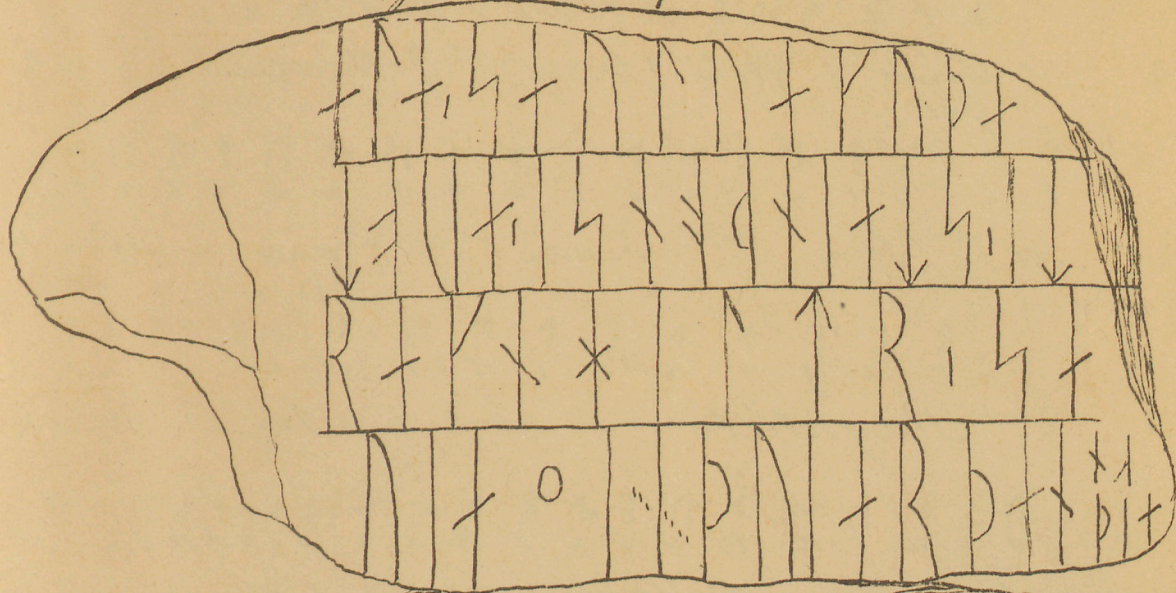

(*) Hinn gaa denn an den / Da Rümmlen far jeg findet dette m. (M)
 ansonst. Al denn Fridsvift er fra en far Cist, det viser ovair.

(**) for ythet ufaldig beskrivelsen far gjort denn Linn uligtelig.

ny (2 26-89) Læsning.

Glaenderup - Stenen.

(1)
 + 1 + 4 + 1 1 1 + 1 1 1 +
 a l a s a u l v a g u m a
 1: Allah, frels (beskjert) Gøther —
 Gud

↑ 1 4 ↑ + 1 + 1 1 + 4 1 + 1 1 ↑
 t i s t a i n d o n s i a u f t
 2: ne! Hen denne paa

(2)
 R + 1 + * 1 1 ↑ R 4 +
 r a g n h i l t r s a
 3: Ragnhild . So —

(3)
 1 1 + 1 + 1 1 + R 1 + + 1 1 + +
 v i a i n t h u i a r t h a n d i a k n
 4: fia , i Bølgarien , Diakon

(4) (5)
 + 1 1 ↑ 1 1 1 + + 1 ↑ 1 1 + + 1 1 + +
 a i l t i i d a a f t o n o n t r a g i
 5: Ailti bevaget tilbage, uden Sorg (Misnød).

(6)
 + ↑ 1 1 ↑ + 4 + 1 1 1 1 4 4 ↑ + 1 + 1 + + 4 1
 a t r i t a s a v a r d i l s t a i n d a n s i
 6: Tilat skrive saa bevarende er Hen — en (den).

(1) Salva. — (2) Sævia: Nisturungarn. v. F. M. Gesneri Lexic. lat. german. Halae. 1775. — (3) Thüiar, Skrimmauts for Thjorr: Eyr, Skind, Sæfand, fjnrlignis ar an for Osarjottalsu af Bæll: Lpæ. Landet ar bekjendt for sin Rikdom paa Ene. Gjornitt forresten Thær for, paaar i Forbindelse med det fløtke Thær, som val ikke ar innvælt, man jø lade paa sen. Krims skal anten i det 13 de Aarf. paa moral tabort af an vil Elytke Goffar. v. Græters Drayin, 4tes L. Leipzig, 1796. — (4) Paa Eryggasolte. Thær, som Ragnhild far sat anar Erotræen Uff, paaar. Sa vardi at rita i a ailti stæin donsi, fjølgelig, da Thær ar belagmet som Ailti, man man ar lare, at Ragnhild far aral Jærms fjørn. — (5) Rinnlignis det latinske tragic. Comp. for Erygt Dieferb. II p. 679. — (6) Angelfær, i weardian: fjørn, bestræf. v. F. Kiltige fjørnol. Thær ar bæg for bæg for Erygt.

+ + + . 4 N + I R . Y + R P N
a t a s ä n i r g a r d ä

o: Allade! Söner gjorde
gud

Y N B T . P + N 4 I . + P T . Y + P N R
k ä b l d a ä s i a f t f a d ä r

o: Hvi denne efter Fader

4 I + . + N Y . * F + 4 . Y N + + . + N Y T
s i n a ä k h o n s k a n a a u f t

o: deres og hans Thone paa

(1)
N + R . 4 I + . I + . 4 N T I . R + I 4 T . R N +
v a r s i n i n s a t i r a i s t r ä n

o: War, deres Besidelse. Iste reiste Rün=
restede?

(2)
+ R . P + 4 I . + P T . T R N T I + . 4 I +
a r d a s i a f t t r ä t e n s i n

o: er disse, efter Vennere sin.

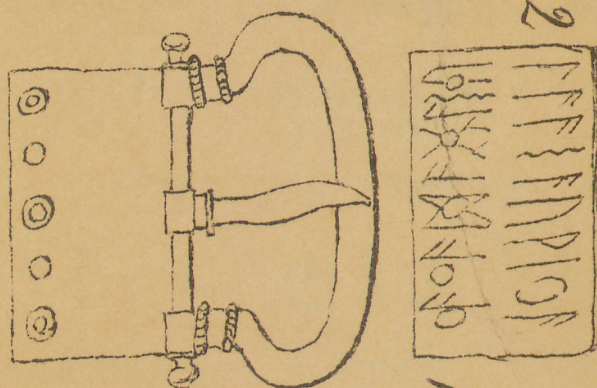
T N R . N I Y I . P + 4 I . R N + + A
t o r v i g i d a s i r a n a r

o: Thor indvie disse Rümer

(1) Inna faben. — (2) Delectus. v. Diefenb. 2 p. 678.

Det er mærkeligt, at man paa gamle, for alle tider, kære, gamle det Ord
„alla“, sommed den korene Fuldskrift begynder, der paa en god form
og Thjæs Mindes i fællinge! Denne Fuldskrift er næsten fuldstændig, og ikke
nogen Fortælling af den, som, paa Himmels anden Side. Jeg tillader mig
at sige, at for enhver, eller paa alle den fællige Ervarring, i form af Gud,
fader, Maria og Kristus; men. Alla: Gud — ään: og — nürüiaq (uqis)
[Himmels af Himmels: Tjænkningen, iing Tjænk og aqas: iing] o: Maria,
Ulykkeligheden — „ään tén“ (helige) Kristus: og den fællige Christo —
Jeg har kun fandt Læstet til at se Læstningen i Tjænkningen, men den
indvies, at fjørm af Himmels eller nürüiaq, Læstet den fællige Kristus for
Kristus, er at læse af Himmels, indvies den fællige af den Fuldskrift.
Med den Læstet fortsætter fællige det, at Harald Læstet Himmels.

Vimose - Spændet.

(*)

(1) $\begin{array}{cccccccccccc} \text{f} & \text{f} & \text{X} & \text{f} & \text{X} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} \\ \text{a} & \text{a} & \text{d} & \text{a} & \text{g} & \text{a} & \text{s} & \text{u} & \text{l} & \text{a} & \text{a} & \text{s} & \text{a} & \text{u} & \text{v} & \text{i} & \text{ng} & \text{a} \end{array}$
 v. Tidlig paa Dagen saa lagde Asa Uvenskab

(2) $\begin{array}{cccccccccccc} \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} & \text{f} \\ \text{l} & \text{a} & \text{a} & \text{s} & \text{a} & \text{u} & \text{v} & \text{i} & \text{ng} & \text{a} & \text{a} & \text{a} & \text{d} & \text{a} & \text{g} & \text{a} & \text{s} & \text{u} \end{array}$
 Laasaii Venskab tidlig paa Dagen saa.

(*) Daga: Dages, blive Dag. v. E. Fonsens oldnordiske Ordbog.

Vimose-

Hölen.

T F N I S Q

t a l i n g o

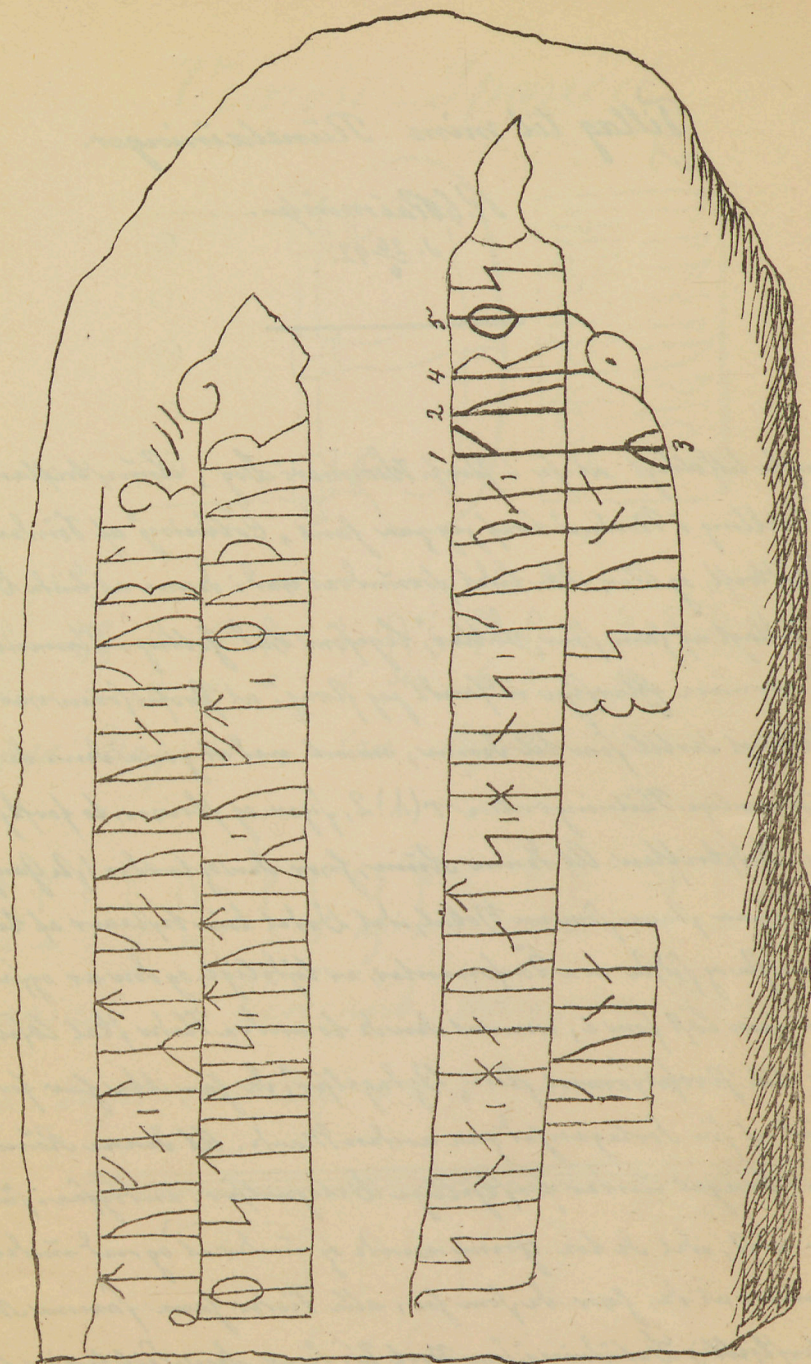
Tal i Gjöen.

Tillæg til mine Rejsebeskrivelser.

P. H. Rasmussen.

d. 26. 92.

Kad ganske tilfældigt at se i Prof. Wimmers Bog, "Rejsebeskrivelser og
Udvikling i Norden" traf jeg gan sans, "Collection of Fossil Reptiles —
Thunns Fossil Reptiles, og blev ikke lidt forundret ved i denne at finde Ord, "Tutur"
ordet og indlagt af sam som, "Latter", ligesom ved Godborg. Thunns Fossil Reptiles;
men ved nærmere efterlysning indfandt jeg snart, at Professorerne var kommen
ligesaa blødt til sam til denne, nemlig ved at give den i de sidste Fossil
Reptiles, særlige Rejsebeskrivelserne r(1)2, siger og skriver, de forskellige Læ-
genheder i Fossil Reptiles. At denne Rejse, hvor den og træder i sin Gang, nemlig i
Ordet, let, man skal, som en Vokabel, idet Ordet blev bestemt af de Thunns,
snarere den i sin og sidste nye Fossil Reptiles, er tydeligt, og den er ogsaa ganske
rigtigt af sam selv som e; men ved den de to andre Reptiles skal læses som r, se,
er heller til Professorernes flere, "Lægenheder", da den ikke har formået at
være sig ind af sin Forlagersat paa anden Maade. At denne Rejse i nyere
Fossil Reptiles bruges indse forskellige Lægenheder, endog i samme Fossil
Reptiles, er vist, idet de to nye Reptiles og indse at og indse at indse at indse
Naar; men at de, hvor de som for, alle Reptiles have samme Rejse og
dog af forskellige Lægenheder, som Prof. W. siger, den Rejse som jeg fandt ikke
fandt, at nogen Rejsebeskrivelser har gjort sig tydeligt i. Jeg skal nu i det Fossil,
ganske bestemt mig for at fremsette min "Lægenheder" af denne Fossil Reptiles,
idet jeg antager, at Udtalen af Rejsebeskrivelserne er formentlig mellem u, o og v.

Räresten i Sönder Visfing.
Formindket Kopie efter „Kongehöiene i Jellinge“.

↑ Π Ψ † | Γ Λ ↑ | Υ † Π Ρ Π † | Υ Π Β Γ ' 3 - / /
 t ü f a | l e t | g a ü r ü a | k ü b l
 1: Tove lod gjøre Hoi

(*) Φ | 4 ↑ | Π | 4 | † Π † | Λ | Π Ψ ↑ | Φ Π Β Π Ρ
 n i s t i ü i s | t ü t i e | ü f t | m ü d ü r
 2: Mistiv's Amme , paa Moder
 over

3: sin , Harats (Kone) , hendes gode Gorms
 s i n a | h a r a t s | h i n s | g o d e | g o r m s
 4 | † † | * † R † † 4 | * | † 4 | Υ Π Ρ † | Υ Π Ρ Φ 4
 Υ Π † † | 4 Π † † |
 k ü n a s ü n a e k ü e i m (***)
 Kvinde Sønne — Kone .
 Dronning?

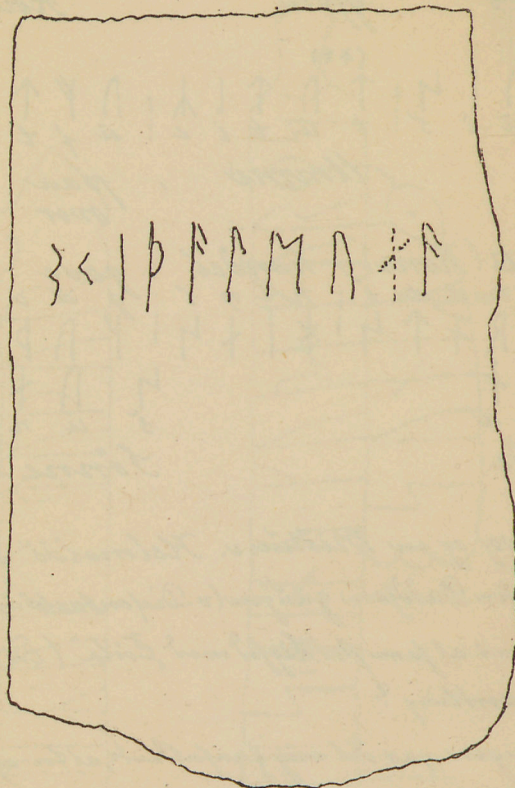
(*) Du er Mistiv's og en Mistiv, v. Helmolts Flambromide.

(**) Dødt skammes fra Daddian: zäugen (v. Dieffenbachs nægl. Wörb. d. goll. Tysk. II p. 603), og siges at have for Læfsmat "Coila" (Cöle); kan det have været, gaude Damm Sønnerling?

(***) Med Granskingen var det mig saufaldt, at en af Kammer fra den næstf. se Robben, første Dødsaa öansjynlig, med valtarant i sin forfædtes til Robben under, vinder, hvor der var et godt Stue i mellem e. et og Løven med Stendal, man var at vende mig om Komjag til det Rødtat, at det at sammanslå de af Kammer og Gormen fra Løven til m. et forbrændt Stue, naml. K. u. af öansjyn Robben, e. et af m. d. se, Kammer af r. et (i) samt m. et forom (i) öansjyn af mig og Öansjynen, saa det der siges om Dødt Kieim, det angaf sig i en Cöle i Dødt, det minner om "Dronning", siges det saaret med m. i Klæd for m. et, forom man for sig, at sig, de der ikke findes noget m. saa det i Dødt i Fuld Skrift, og som jo faller det givne noget sigendelig Sønnerling i Dødtalen. Man skal vel det mindelig sig "Dronning", forom er det du for lagt saa skjult?

Fuld Skrift bliver altsaa: Tove, Mistiv's Amme, lodgjøre for om er sin Me, der, Harat's Søn, fandt gode Gorms Sønnerling (-Dronning?).

Skarvind - Stenen.
Opdaget 1876 af C. F. Nordenfjöld.

} < | p p p m n + p
S k i t a l e g n a
Skide - Skjul.

Den næstsidste Linie er indstøbt af et midligt jernst, for at gøre, "teyria" til
leija (Lain). Namu for naturligtvis dattet for en Raderate, det er en flad
Nem, 5 Lot og 8 Common. for. Det kunsigt er det, at Prof. Stephens er at Løsnin,
gam af enen Fæstkrifter, for dett kofferen jernstet-gaa Dømmen, idet at for Løsnin.

Skide's Graf-Fløg.

Anmærkning til min Skindslømmers Historie p. 27. Fløten af Lømmers Dødssti,
p. 12 L. 34) anføres to Dødsstager af Namu Odinvar, Sater og Dør, for at, som den engge
kan mere Enind om, Odrid for vedt gristlig Muslær for for af Dødsen og af fæstet for
som det ikke tilfredsstillende er gjort tilføjelse Lømmers Odinvar, "Satter", en fuldstændig
i fæstet.

252

1-

Svenske og norske
Runeindskrifter.

Læsninger

af

R. C. Rasmussen.

2 Udgave.

Kjöbenhavn 1896.

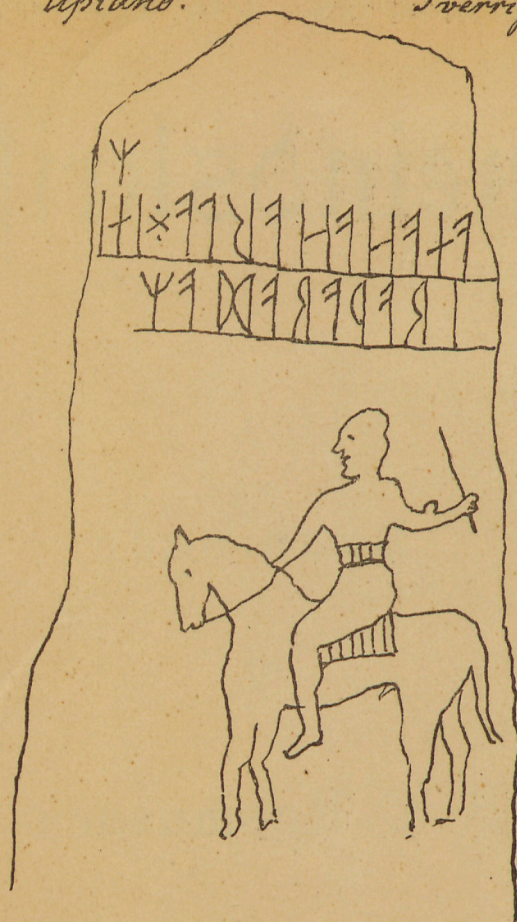
Eget Forlag

Eneret forbeholdes.

Möjebro-Stenen.

Uppland.

Sverrig.

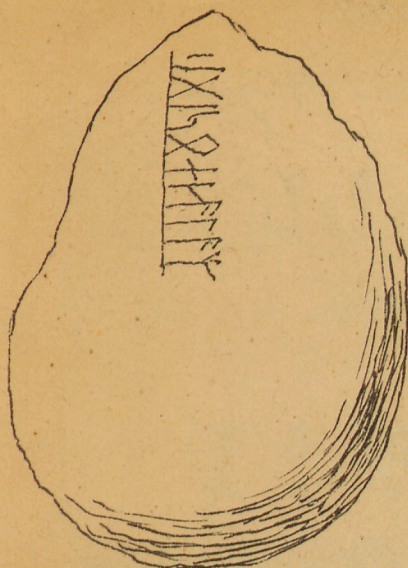
f + f : h f : h f r f f x i + i y
 a n a : h a : h a r l a : i n i r r

2: Gaa blindt paa Huden, i höi Grad, - Funderst i den!

i r a : v a r a : d a r r
 i r a : v a r a : d a r r

2: Der yntes om: man venter Opmarksomhed.

Stenen fra Stenstad.
Thellemarken. Norge.

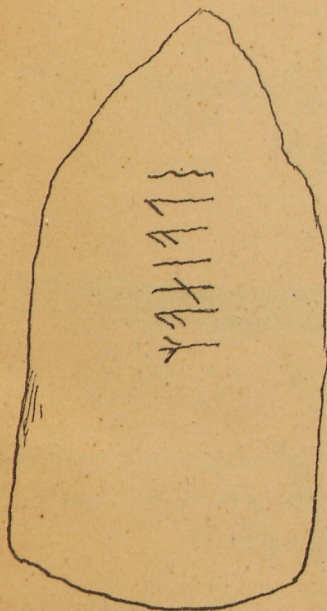

(*)
I X I 4 8 + H F I F Y
i g i n g o n h a l a r r
F Gab-Gjoen. Hüsbond!
Halsen.

(*) Halr, fortift Lønsmuds paa en Mand,
Hüsbond, Jarre. v. J. p. 204.

Hüsbonden var naturligvis gaad og brimmet, man naar han
sid den Han i Halsen, saa vilde han nok lide. Den er 23 Cm. høj.

Krogstad - Stenen.
Uppland. Sverrig.

{ S L A I N A R R
Slaa i Aar.

(*)
A P { S L U I N G I
e d s l u i n g i
Var snedig.

(*) slunginn.

Stenen fra Strand.

Stavanger. Riffjylke i Norge. Nu i Bergens
Museum.

H F | M N T F | I L F Y |
h a d u l a i k a m

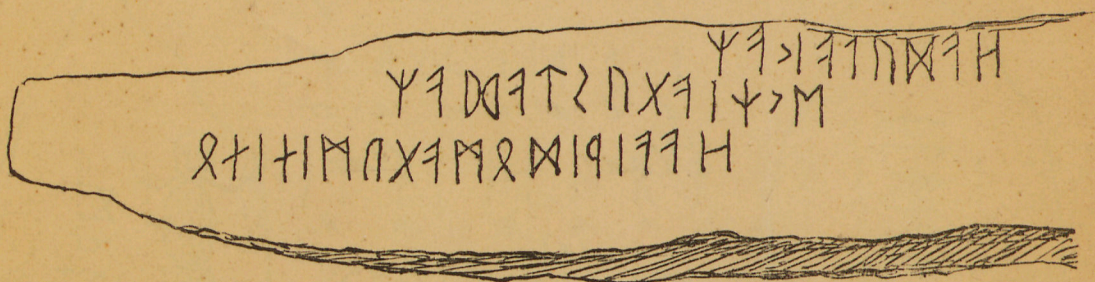
1: Eftergræs skjuler Fkar.
Jæger

M L | T I F | X N Z T | F | M F Y |
e k s i a g u s t a d a m

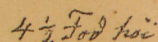
2: "Jeg gnist pustet til Opmærksomhed."
Fimke iidsende

H F | F I | P I | M | R M F | X N M | I | T I | T R
h a a i v i d o m a g u m i n e n o (t)

Eftergræs, Odefar med dæmpet Lyd, Mand! Fæke nytte.

(*) Jeg har tænkt mig, "da" (Gnisp, Simlasi Hædel for Alend) ghaat med L,
da Kimmu far nu af nu foragen Soom, og det ikke far nyord mig
mæligt at finde noget mere rimeligt, eller guafænde.

13 Fod hoi

Björketorp = Stenen.

Stertofte - Stenen.

Bleking. Sverrig.

* | I | N | H | * | B | X | R | N | P | A |
a | i | u | h | a | b | o | r | u | m | r |

1: Oldefader Uu paa Boruurr ;

* | I | N | H | F | X | M | S | T | N | P | A |
n | i | u | h | a | g | i | s | t | u | m | r |

2: Ni Graesgange , moesommelig

H | * | P | N | P | X | T | * | Y | A | X | * | Y | S |
h | a | p | u | v | o | l | a | f | r | g | a | f | s |

3: Graes Du tilfoerer Loen , give

H | * | R | I | P | X | T | * | Y | A | P | * |
h | a | r | i | t | o | l | a | f | r | m | a |

4: Graes, knyttte Reb, Hjernemalk udsilde,
udsilde

H | I | M | M | A | R | N | T | X | T | X |
h | i | d | e | r | r | u | n | g | n | o |

5: Huile - vaerer, Ruin - gnaver,

H | M | R | * | P | * | T | * | S | * | A | * | N | * | X | M | N | P | M |
h | e | r | a | m | a | l | a | s | a | r | r | a | u | a | g | e | g | v | e |

6: her paa vaeske, lagge Laasad paa: Vrimle-gjo - Bolig.

Skript paa Stenen findes en utydelig Indskrift. Deraf har følgende:

MY * | H M W (+) : 1: Orner paa Skindrappen, og venter samme:
OST | N H : 2: Aseru-tilh.

Indskriften paa Tiden af Stenen.

M | R | * | X | I | T | X | R | X | T | X | A | (og) B | * | R | I | N | T | I | P |
e | r | a | g | i | n | o | r | o | n | o | r | b | a | r | i | u | t | i | d |

3: Er paa Gal (flade) Skamruener . Angreb i Utside .

(1) H: en Sam af Skind. v. B. Haldonsen. (2) Formodent-
lig en Hags Høftan. (3) Lar: udspro. v. La fos Fonsjon.

Stenen fra Torvik.
Hardanger. Norge.

Y 7 2 1 7 7 7 7 7 7

1ste Læsning.

l a d a u v a r i n g a r r

2: Indbyd
Tilbyd

ikke iøventet bytte Ring.

2 den Læsning.

l a d a u v a r i n g a r r

l a d a u u p a t a v i n g a r r

2: Indbyd ikke Udaad paa at indgaa Venſkab.
slutte

Tanium - Stenen.
Væster - Gotland. Sverrig.

7 7 7 7 + 1 1 1 1 H + 7 ~ 1 7 7 7 7

p u a v i n g a n h l e t i e n a r r v a s

2: Du paa slutte Venſkab tilfreds i Aar varer.
indgaet

(*) Det lyfthet "That", der ogsaa forekommer paa Gjördsborgstenen.

Fftabij - Stenen.

Blesing. Iverrig.

1ste Side.

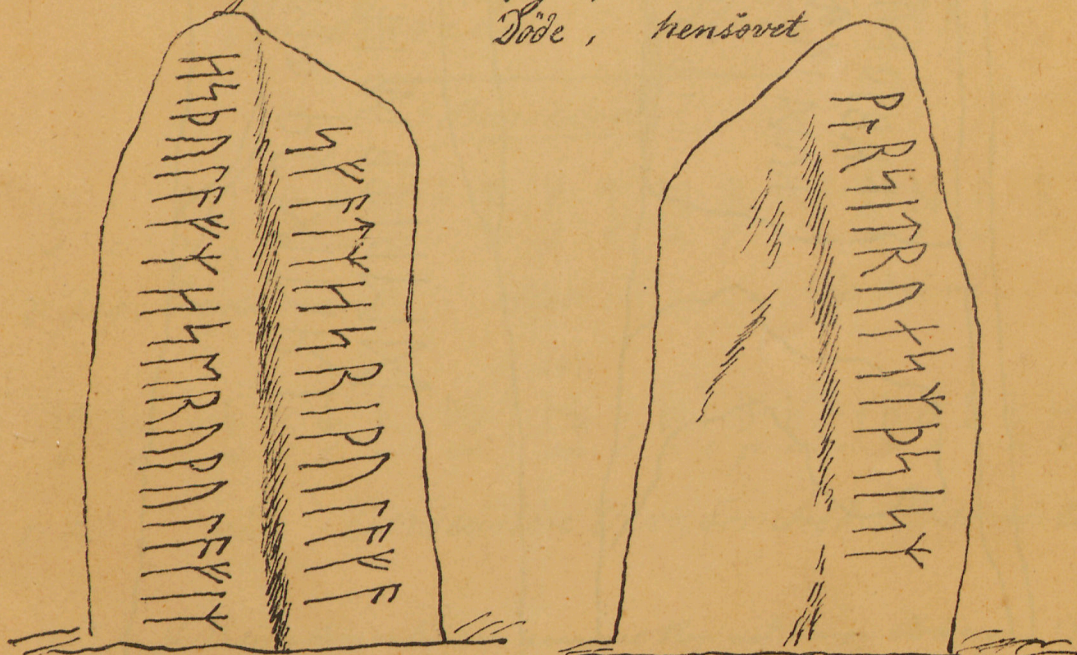
(*)
 H P P T Y H H R I P N P P Y P
 a f o t r r h a r i v u l o f o
 P: Paa Ben hoie Frulof faaer
 (For) lange

H H P N P N P P Y Y H H M R N P N P P Y Y
 h a d u v u l o f r r h a e r u v u l o f i r r

P: Spot, ikke for Løfter; Hestehud er ikke for Haandslag
 holder ikke af
 2 den Side.

(*)
 P P R H I T R N T H Y P H I H Y
 v æ r a i t r u n a r r d a i a r r

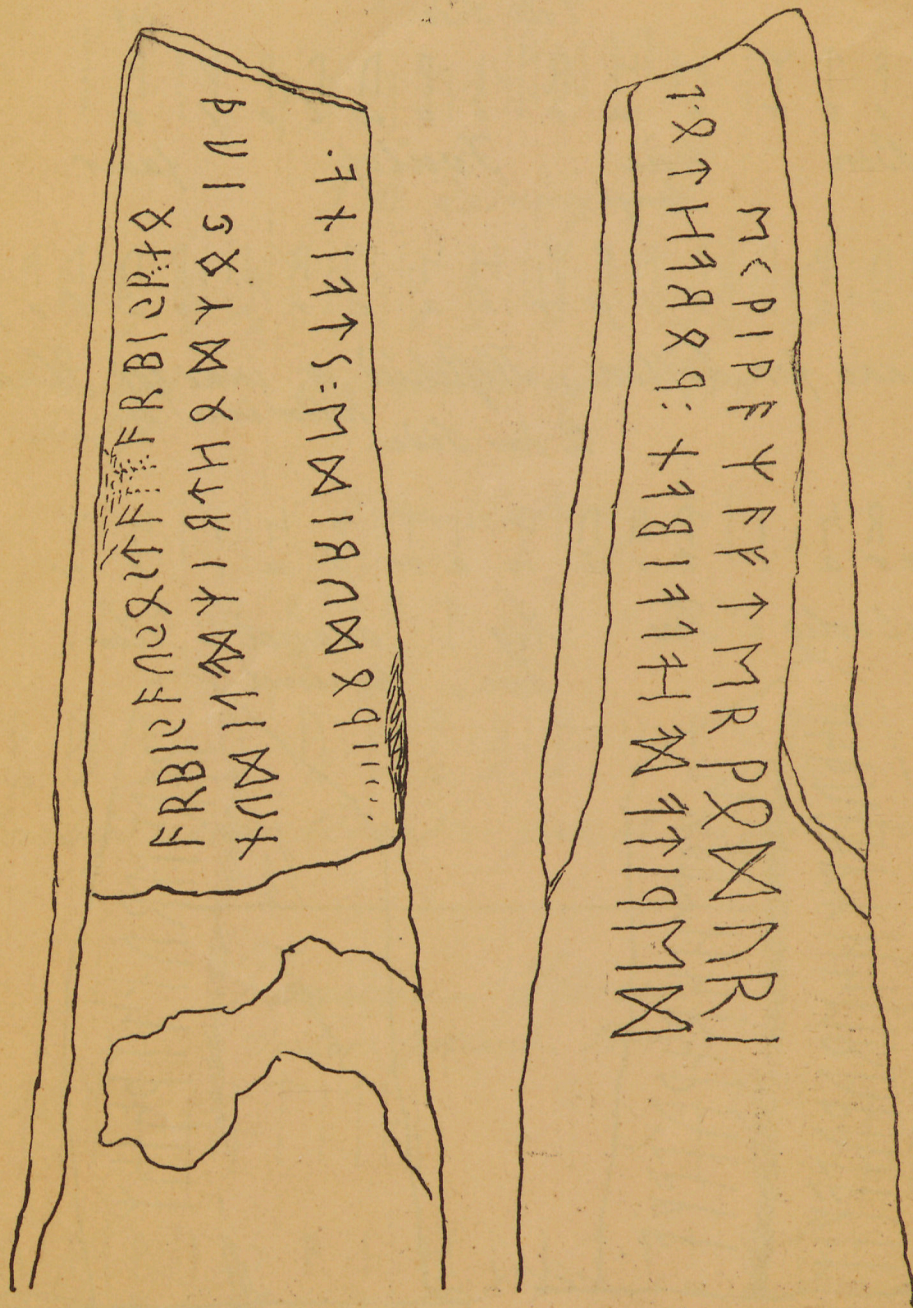
P: Hvilrolig i Tro Lig, daanet i Aar.
 Dode, hensøvet

(*) O man for navn har all. faaer, ligesom vü (d: fæ, fgr) er for.

(*) Dette forkortede L for jeg løst som en Paal (æ) af L (æl).

Meningen i 1ste Side Frulof er, at da Frulof ikke er tilbøjelig til at give Løfter, og da med Løfter og Hænder følge Haandslag, saa siger Fort. skriften, at som jeg sagt har, da festen ikke holder af Haandslag.

Pärnesteinen fra Tüme.

Tune — Stenen.

Smaalene. Norge.

Forsiden.

(1)

A R B I C F | N C X | Z T F I T F R | B I C R T | X
 a r b i n g a u n g o s t a i n a r b i n g r n o

2: Arbinga unge, Stene — Seng, O!

(2)

P U | I S | X A | M X H D B I A | M | L I M V T
 p u i n g o r r d a t t r i r r d a l i d u n

2: Dä inderi oplöste Datter,
 halvfortænde

Ondet svandt.

(3)

d X M V B I M W : S D E I T V
 v o d ä r i d e s t a i n a

Vodiride . Stenen (?).

Bagsiden.

M L | P I P F Y | F Y T M R | P X M N R |
 e c v i v a r r a f t e r v o d u r i

2: Jeg, Enkemand efter

Voduri —

(4)

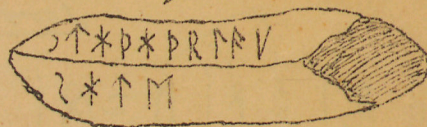
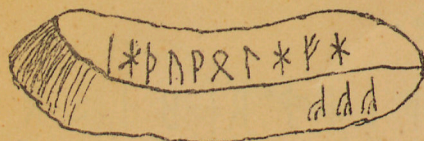
M W | b I D E | M | H L E I B E T : b X B E H D X
 d e v i t a d a a l l a i p a n v o r a k t o

2: de ved (at) beundre Virksomhed. Vorakto.

(1) I dansk Afskrift af denne sang findes en gammel Melodi med Navnet Arbing. — (2) gor: Sjænt, Møg. F. far: Smaalene, Smaalene Løte i Fugletræet. Angl. Sax. ligesom Dohtrivstien formentlig vil sige: lille Datter) og vider. Ved det jeg far fundet Smaalene sig vider næst en del Sjænt Wetterer: fukmand. — (3) Et Smaalene alene det, om Stæina (både F. og Frithner far: farn, male) ikke far skal sige, at Vödriride, Arbingas Moder, far forfattet Fugletræet. — (4) Altså: inrig i sel Arbing. v. F.

Gommor-Stenen.

Bleking. Sverrig.

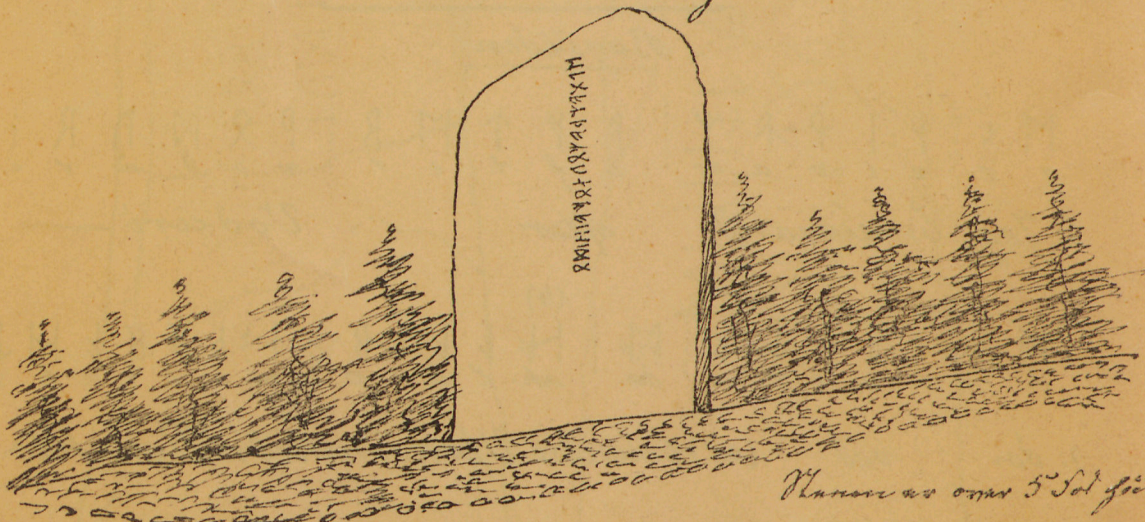
| * | p n | p x | r t * y *
 i a | p ü | v o | l a f a
 2: Ja, Du veides hængende!

(*)
 t * | p * p r | r f | v | z * | t m
 p a | p a t r | l a | ü | s a | t e

2: Dengang Totterne laa ikke saaden dertil:

Einang-Stenen.

Valders. Norge.

Stenen er omkr 5' 5" høj.

par 2: den
 M | r | x f y | p f y | r n t x | y f | i | h | m x
 e l | g a r r d a r r | r ü n o | f a i k i d o

2: Frembringe Spot, Nar, Ruiner gjøreglimrende i Skjæl.

(*) pättr: Det er de Eöller frostaf Lab er f'laust. (v. Fonsfor.)

Varnum-Stenen,
som er et Fragment.

3 & 4

f. Prof. Stephens.

(hermder) (1)

(2)

5

1. $\begin{array}{ccccccccc} \text{T} & \text{I} & \text{H} & \text{M} & \text{Y} & \text{M} & \text{I} & \text{F} & \text{A} \\ \text{t} & \text{i} & \text{a} & \text{h} & \text{e} & \text{m} & \text{r} & \text{er} & \text{i} & \text{l} & \text{a} & \text{rr} \end{array}$
 2: paa Vrede er slet.

2. $\begin{array}{ccccccccc} \text{B} & \text{F} & \text{A} & \text{H} & \text{I} & \text{T} & \text{M} & \text{H} & \text{R} & \text{F} & \text{B} & \text{F} & \text{A} \\ \text{b} & \text{a} & \text{r} & \text{h} & \text{i} & \text{t} & \text{e} & \text{h} & \text{a} & \text{r} & \text{a} & \text{b} & \text{a} & \text{n} & \text{arr} \end{array}$
 2: bæve Ophidselse. Fløi med Forbandelser.

Den senere Indskrift.

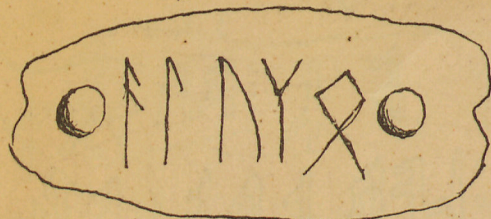
3. $\begin{array}{ccccccccc} \text{R} & \text{N} & \text{+} & \text{X} & \text{Y} & \text{P} & \text{R} & \text{I} & \text{T} & \text{N} \\ \text{r} & \text{u} & \text{n} & \text{o} & \text{rr} & \text{v} & \text{a} & \text{r} & \text{i} & \text{t} & \text{u} \end{array}$
 2: Røner forsvare ikke
 vørge

4 (?) $\begin{array}{ccccccccc} \text{R} & \text{N} & \text{+} & \text{X} & \text{Y} & \text{P} & \text{F} & \text{R} & \text{I} & \text{T} & \text{F} & \text{N} \\ \text{r} & \text{u} & \text{n} & \text{o} & \text{rr} & \text{v} & \text{a} & \text{r} & \text{i} & \text{t} & \text{a} & \text{u} \end{array}$
 2: Røner iuvntet skrevne ikke

5. $\begin{array}{ccccccccc} \text{N} & \text{T} & \text{I} & \text{R} & \text{R} & \text{N} & \text{+} & \text{X} & \text{Y} & \text{P} & \text{F} \\ \text{u} & \text{t} & \text{i} & \text{r} & \text{r} & \text{u} & \text{n} & \text{o} & \text{rr} & \text{v} & \text{a} \end{array}$
 2: Fiske Klæder Røner skade.
 Are

(1) For erfar det sig, at Rønen Y, ligesom paa Björnsborgsstenen er rønr.
 (2) illr: slet, om. (v. Jonsfors.) (3) Baannan. (ib.)

Stenen fra Førde.

 $\frac{1}{2}$ Hørrøf. Bergenhus.

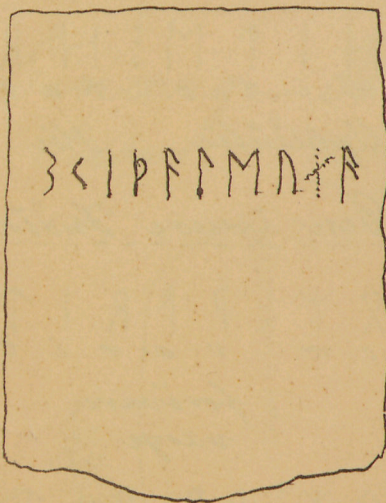
(x)

8	Y		D	F	F
8	mur		j	l	a

2: Orme Hjelten.
Inoge ell. Slange-Hvasen.

Skarvind-Stenen.

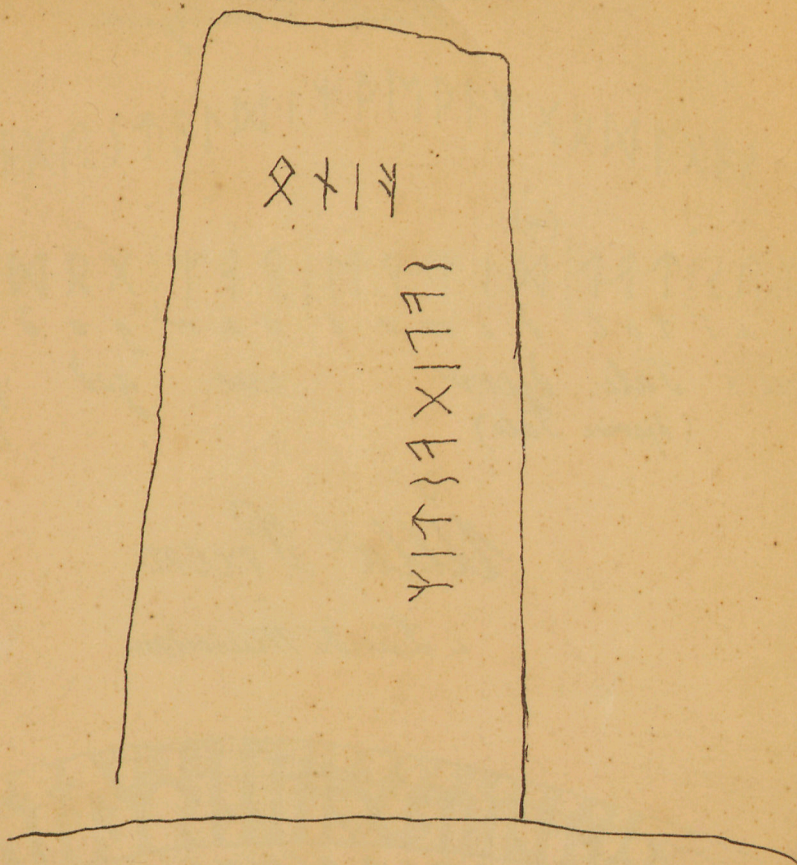

3	<	I	P	F	F	M	N	T	A
3	ital	e	j	n	a				

Skide — Skjæl.

En villigt færdig for indflattet den næstfærdige Rime og gjord, leynä (Hjæl)
til leynä (Linn). Kanten er en flad Kanten, 5 fod og 8 centimeter færdig, og
for naturligvis drevet for en Rime.

Berga = Stenen. Lödermanland.

Þ I X
f i n o

3: Enden.

{ R I X | R | { T I Y
s a l i g a s t i r

Salig paa Bevagelsen.
Arbeidet.

I denne Endskrift har alleaa stier samme Saligt,
ning som paa Guldformet. En underside Stierfinn, i Björn
Haldorsens iolantika Vordag.

Prof. G. Stephens' Læsning er: The - Lord - Fino & The Lady Sa,
ligastia, og som mener, at Endskriften virkelig er for det 13de all. tid Aarf.

Stenen i Valsjöfjör.

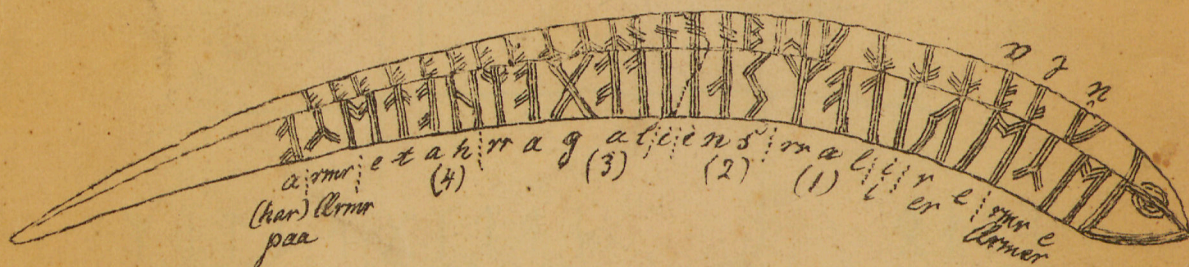
Nordl. Trondhjems.

SAX1M2X Y19M9Y1M19112DX1H11

HFXNS | TFF | (*) MIYPM | PFFY | X2M | F | XFS
 h a g ü s t a l d i r r v e v a r r g o d a g a s
 1: Hagü's Tale djerve var god for Gjas.
 (djerve Tale) paa

Ulla's Preen

i Lunds Museum

- (1) Larr, at Hago Laofa til Trindimmarfagar (til till, Gammögla al. stol.)
 v. Jonsjöf. (2) Sni (Sne, Snei), stibet, stornet, gaa Dikar. (3) Lagar, larv, vildannet. Daa far i sin franska Ordlog: Det lagar sig til ovader v. Det la, var sig til Harn. (4) Hade findes som Namn gaa i ena Ulla, der for, følger Maanen.

(*) Djerve, los di-rr-ve. Noget Uglyminger angaaende det oldgamle Ord „Djerve“ findes i det skandinaviske Litteraturselskabs Skrifter for 1807.

